

NSRS

NEZAVISNI SINDIKAT JAVNIH SLUŽBI VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3, e-mail: sindiso@sbb.rs tel/faks: 025/420-093

07. ОКТОБАР – СВЕТСКИ ДАН ДОСТОЈАНСТВЕНОГ РАДА *Прекаријат све присутнији у свету рада*

У свету се данас обележава 07. октобар – Светски дан достојанственог рада, а Међународна конфедерација синдиката (ICTU) и Међународна организација рада (ILO) су покренули кампању „Зауставимо корпоративну похлепу“ која има за циљ скретање пажње светске јавности на захтеве синдиката који се тичу отклањања узрока и заустављања економске кризе, као и успостављања нове светске економије по мери човека. Наш Синдикат одавно се организовао у борби и апсолутно се противи међународном тренду (GATS) који образовне услуге и друге услуге у јавном сектору третира као робу која се може купити или продати на локалном или светском тржишту. Из тог разлога НСРС позива све чланове и друге запослене да се придруже овој и другим кампањама које долазе из ILO, а све у борби за достојанствен рад.

Независни синдикат јавних служби Србије и његове чланице остају упорни да радничке великдане и даље обележава на примерен начин и овом приликом упозорава на оно што српски послодавци (читај: послодавци који раде и стварају профит на територији Републике Србије) чине српским радницима, као што то усталом чине и наше колеге у целом свету. Посебно смо револтирани на стране компаније регистроване у нашој држави и третиране као домаће које предњаче у експлоатацији и злостављању својих запослених. Страдања на послу, злостављања и мобинг, дискриминација по свим основама, неуплаћивање зарада и доприноса, неплаћање прековременог рада, закидање по основу различитих врста надокнада трошкова, ... су само део свега онога што мањина која има какав-такав посао доживљава свакодневно у земљи која је апсурде довела до савршенства (истовремено, по изјавама ресорних министара, расту и незапосленост и запосленост, Закон о раду је донет због радника, а не због послодавца, и поред законске обавезе достављања обрачунског листића послодавци то не чине, неисплаћивање минималца, исплата зараде од које се део на руке враћа послодавцу,...) и у којем је рад све пре него ли достојанствен.

Свему овоме доприносе и синдикати који су све даље и од формалне репрезентативности (од неког угледа и утицаја на доношење одлука већ су давно, давно удаљени светлосним годинама), па не чуди што су радници најчешће препуштени себи, већ поодавно изгубили веру и у синдикате и као главни услов за тражење, налажење и добијање посла користе чланску карту неке од партија,

TUC CSI IGB

заборављајући, при томе, да нити ће од тога партије имати велику штету, али ни они неку корист јер неки од њих морају добар део плате да плаћају као чланарину партијама које су их запослиле и које ће их једног дана морати и отпуштати. Да ли је то време дошло, нисмо сигурни јер и поред доношења више закона о забрани запошљавања и максималном броју запослених у јавном сектору у којем је већ поодавно половина од укупно запослених и који парадоксално имају веће плате него они у реалном (ма шта год то значило) сектору, и сама Влада је запослила више од 10.000 нових лица, а како се сва реформа свела на незаконито „кресање“ плата и пензија, јасно је да су ове мере кратког даха, тим пре што су изостале инвестиције и улагања у српску привреду која је, да не поверујете, по речима премијера и министара, изашла из рецесије, иако није било иоле опипљивих инвестиција и отварања нових радних места. Ту ништа не помажу ни фризиране изјаве о смањењу незапослености, јер је она процентуално три пута већа него у нашем окружењу или у неком имагинарном друштвеном производу, ма колико премијера и његове ресорне министре била „срамота од тога како нам добро иде“.

Било како било, данас, 07. октобра, радници у свету (да ли и у Србији?) обележиће Дан достојанственог рада и наставити своју сталну борбу за радничка права и материјално-социјалне услове рада. Ако код нас и овај дан омане, као што је то уосталом био случај и са 01. мајем или неким другим радничким великданом, нећемо бити пуно изненађени. Можда ће нам бити жао што је пропуштена још једна прилика да се проговори о правима радника у Србији, тим пре што су они међу најбедније плаћеним у региону, а самим тиме и у европској заједници народа, при чему је минималац који прима српски радник (сваки трећи запослени) најмањи у региону и није достатан ни за трећину минималне потрошачке корпе.

Уочи овог дана, Међународна организација рада и Међународна конфедерација синдиката упозориле су на милионе радника који се налазе у категорији прекаријата (нова форма уз већ одавно преминули пролетеријата) – несигурни облици рада и подсетила на потребу нужног улагања у достојанствен рад како би се смањиле разлике међу радницима у различитим деловима света (од колико-толико заштићених радника у доминантној социјално-демократској ЕУ, до оних у Индији или на рогу Африке, Кини, чији је рад ближи ропском него достојанственом људском раду). Посебно питање и на овај дан посвећује се борби против дечијег рада у чему активно учествује и наш Синдикат, не само за 07. октобар - Светски дан достојанственог рада, већ је то учинио и чини сваког 12. јуна – Светског дана борбе против дечијег рада.

Уместо заморних и суморних статистичких података који показују да је код нас рад све пре него ли достојанствен људски рад, и овом приликом постављамо питање шта свако од нас, па био он радник, синдикалац, послодавац или власт чини и да ли и како доприноси да рад у Србији заиста буде достојанствен, достојан човека који га обавља и који кроз рад у који уноси део себе и себе афирмише, који га стручно и људски усавршава и оплемењује и гради бољи свет за и око себе. У то име, честитам Вам 07. октобар, Светски дан достојанственог рада.

Нови Сад, 07.10.2016.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач,
председник НСЈСВ